

opusdei.org

Blahoslavená Guadalupe Ortiz de Landázuri (18. mája)

Rozjímanie sviatok
blahoslavenej Guadalupe Ortiz
de Landázuri. Navrhované
témy sú: Guadalupe a bežný
život; každý svätý je Božím
dielom; radosť z nasledovania
Pána.

18.05.2024

„ŽIVOT JE AKO CESTA na búrlivom a
neraz tmavom mori dejín. Cesta, pri
ktorej sledujeme hviezdy, ktoré nám

ukazujú smer. Pravými hviezdami nášho života sú ľudia, ktorí dokázali správne žiť. Oni sú svetlami nádeje. Ježiš Kristus je skutočným svetlom, žiariacim nad všetkými temnotami dejín. Aby sme však dospeli až k nemu, potrebujeme bližšie svetlá, ľudí, ktorí nám dávajú svetlo tým, že berú z jeho svetla a tak ponúkajú orientáciu aj nášmu putovaniu“^[1]. V deň jej sviatku hľadáme na Guadalupe Ortiz de Landázuri s radosťou: ukazuje nám, do akej miery nás chce Boh urobiť účastnými na svojej svätosti tu na zemi v bežnom živote; z tohto dôvodu je pre nás jej život zvlášť blízkym svetlom.

„Guadalupe Ortiz de Landázuri je prvou laickou veriacou Opus Dei, ktorú Cirkev navrhuje ako vzor svätosti. Zakladateľ Opus Dei, svätý Josemaría, a jeho prvý nástupca, blahoslavený Álvaro, už sú vzormi svätosti. To nám pripomína najmä Božie volanie k nám všetkým, aby

sme boli svätými, ako to hlásal svätý Josemaría od roku 1928 a ako jedno z hlavných učení Druhého vatikánskeho koncilu (porov. *Lumen gentium*, V. kapitola). Toto sa nová blahoslavená snažila priniesť ľuďom okolo seba: presvedčenie, že zjednotenie s Bohom je s Božou milosťou na dosah každému, a to v okolnostiach bežného života“^[2].

Pán nechce, aby sme na ceste, ktorá vedie k šťastiu, kráčali sami. On „nikdy neopúšťa svoju Cirkev (...), naďalej v nej vzbudzuje príklady svätosti, ktoré skrášľujú jej tvár, naplňajú nás nádejou a jasne nám ukazujú cestu, po ktorej máme ísť“^[3]. Od Guadalupe sa učíme, že „svätosť znamená otvoriť svoje srdce Bohu a dovoliť mu, aby nás premenil svojou láskou“^[4]. Šťastie má veľa spoločného s touto schopnosťou nechať vstúpiť Božiu novosť a impulz. Čo je istejšie ako zveriť svoj život do jeho rúk? To neznamená odpútanie sa od vecí, ale

práve naopak: ísť do hĺbky ľudí a udalostí, pretože tam je Pán.

„VO SVOJICH tridsiatich siedmich rokoch Guadalupe z Mexika v liste zakladateľovi Opus Dei vysvetlila: *Chcem byť verná, chcem byť užitočná a chcem byť svätá. Skutočnosť je taká, že mám pred sebou ešte dlhú cestu (...)* Ale nie som znechutená a dúfam, že s Božou pomocou a s podporou Vás a všetkých zvíťazím (List, 1-II-1954). Táto krátka poznámka *chcem byť svätá* je výzvou, ktorú Guadeloupe prijala pre svoj život a ktorá ju naplňovala šťastím. A na jej dosiahnutie nemusela robiť mimoriadne veci. V očiach okolia bola obyčajným človekom: starala sa o svoju rodinu, chodila odtiaľto tam, končila jednu úlohu, aby začala druhú, snažila sa postupne napraviť svoje nedostatky. Tam, v týchto

zdanlivo malých bojoch, Boh koná veľké činy. Chce ich uskutočniť aj v živote každého z nás“^[5].

Svätý Pavol hovorí Korinťanom:

„Každý tak, ako si umienil v srdci; nie zo žiaľu ani z donútenia, lebo veselého darcu Boh miluje. A Boh má moc rozhojniť vo vás každú milosť, aby ste mali vždy vo všetkom úplný dostatok a aby ste mali hojne na každý dobrý skutok“ (2 Kor 9, 7-8).

Keď uvažujeme o Guadalupinom živote, aké prítažlivé je jej odhodlanie plniť Pánove vnuknutia, jej odvaha darovať sa druhým, jej nadprirodzený optimizmus. Taká nesmierna radosť pramenila zo srdca v láske a v neustálej bdelosti.

„Božie činy sa neskončili, jeho moc sa naďalej prejavuje v dejinách. Svätý Josemaría rád pripomínal slovami proroka Izaiáša: *Non est abbreviata manus Domini* (Iz 59, 1): *Pánova ruka nie je prikrátka*: Boh dnes nie je o nič

menej mocný, než kedykoľvek predtým a jeho láska k ľuďom je stále rovnako pravdivá“ (*Íst' s Kristom*, bod 130). Sám Pán sa chce naďalej prejavovať mnohými spôsobmi; aj prostredníctvom svätých. Každý svätý je Božím výdobytkom; spôsobom, ako sa sprítomňuje v našom svete; je *najkrajšou tvárou Cirkvi* (*Gaudete et exultate*, bod 9)^[6], ktorú sme povolaní odrážať aj vo vlastnom živote.

„GUADALUPE bola vždy radostná, pretože sa nechala viesť Ježišom, ktorý naplňal jej srdce. Od chvíle, keď videla, že ju Boh volá, aby sa posvätila na ceste Opus Dei, si uvedomovala, že toto poslanie nie je len novým pozemským plánom, určite vzrušujúcim. Uvedomovala si, že je to niečo nadprirodzené, čo pre ňu Boh pripravoval od začiatku. A

keď sa nechala viesť touto istotou viery, Boh ju odmenil plodnosťou, o ktorej nemohla ani len tušiť, a šťastím – stonásobným, ktoré Ježiš prisľúbil svojim učeníkom –, ktoré môžeme vnímať v jej listoch (...).

Hľadanie vo všetkom vlastného vkusu a pohodlia by sa mohlo zdať kľúčom k radosti. Tak to však nie je. Ježiš Kristus poukazuje na to, že kto chce byť prvý, nech je sluhom všetkých (porov. Mk 9, 35); že on sám prišiel na zem, aby slúžil (porov. Mt 20, 28); a inokedy trvá na tom, že jeho miesto medzi ľuďmi je *ako toho, kto slúži* (Lk 22, 27). A pri Poslednej večeri si klakol pred svojich apoštolov a každému z nich umyl nohy a potom im povedal: *Aj vy si máte navzájom umývať nohy (...)* *Ak to pochopíte a budete to robiť, budete blahoslavení* (Jn 13, 14-17).

Guadalupe sa podarilo dosiahnuť túto radosť, ktorá je zjavná v jej spisoch a v jej živote, aj preto, že

každé ráno, keď sa zobudila, jej prvé slovo, adresované Pánovi, bolo: *Serviam!* A bolo to predsavzatie, ktoré chcela žiť každý okamih dňa. Guadelupina radosť spočívala v jej spojení s Ježišom Kristom, ktoré ju viedlo k tomu, že zabúdala na seba a snažila sa pochopiť každého človeka“^[7].

Aj my chceme takto nasledovať Pána. Guadalupe išla z jedného miesta na druhé, z jedného zamestnania k druhému, odhodlane, akoby zakaždým v hĺbke svojej duše počula *nasleduj ma* svojho povolania. „Keď prostredníctvom viery objavíme veľkosť Božej vôle, *dostávame nové oči, zakúšame, že v ňom je veľký prísľub plnosti a naše oči sa otvárajú do budúcnosti (Lumen fidei, bod 4)*. Guadalupe pri spomienke na chvíľu, keď sa prvýkrát stretla so svätým Josemaríom, napísala: *Mala som jasný pocit, že Boh ku mne hovorí prostredníctvom tohto kňaza (...)*

Cítla som veľkú vieru, silný odlesk jeho viery. Prosme nášho Pána, aby nám na Guadalupin príhovor dal a zdokonalil tieto nové oči viery, aby sme sa mohli pozeráť na našu budúcnosť ako on“^[8].

[1] Benedikt XVI, *Spe salvi*, bod 49.

[2] Fernando Ocáriz, *Homília*, 19-V-2019.

[3] František, *List pre Mons. Fernanda Ocárizu*, 12-IV-2019.

[4] *Ibid.*

[5] Fernando Ocáriz, *Homília*, 19-V-2019.

[6] *Ibid.*

[7] Fernando Ocáriz, *Homília*, 21-V-2019.

[8] *Ibid.*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/blahoslavena-guadalupe-
ortiz-de-landazuri-18-maja/](https://opusdei.org/sk-sk/article/blahoslavena-guadalupe-ortiz-de-landazuri-18-maja/) (10.04.2026)